Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 10. lutego 1873. **Część III.**

Nr. 9.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Strzyżowsko-Domaradzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Strzyżowsko-Domaradzkiej pod warunkiem utrzymywania tej drogi kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma na stacyi mytniczej w Strzyżowie podług następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (jeden) 1 cent;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($1/2$) centa;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki bydła młodego tegoż rodzaju pół ($1/2$) centa:

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy wszystkie ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 10.

U s t a w a

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się prawo do poboru myta przy drodze powiatowej Tuchowsko-Ryglicko-Jodłowskiej na przeciąg lat czterech, od wejścia w wykonanie tej ustawy, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi kosztem funduszów powiatowych.

Art. I.

Pobór myta odbywać się ma w Ryglicach przy dwóch rogatkach mytniczych, w ten jednakże sposób, że opłata przy jednej z nich uiszczona, przy drugiej powtórnie wymaganą nie będzie.

Art III.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent;

c) od pięciu świń lub cieląt, jak również od 10 owiec jeden (1) cent.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty i o zniżeniu takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 11.

U s t a w a,

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce prawa do poboru myta na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej we wsi Taszycach, pod warunkiem utrzymania tej drogi kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma na stacyi mytniczej we wsi Taszycach, podług następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($^1|_2$) centa.

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy wszystkie przepisy co do opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 12.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. stycznia 1873. l. 405.,

dotyczące ustanowienia taxy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust kr. z r. 1870.), Wydział krajowy ustanawia taxę za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle na czas, od d. 15. stycznia 1873. począwszy, na 50 centów w. a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do siedmiu lat na 30 centów dziennie.

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.